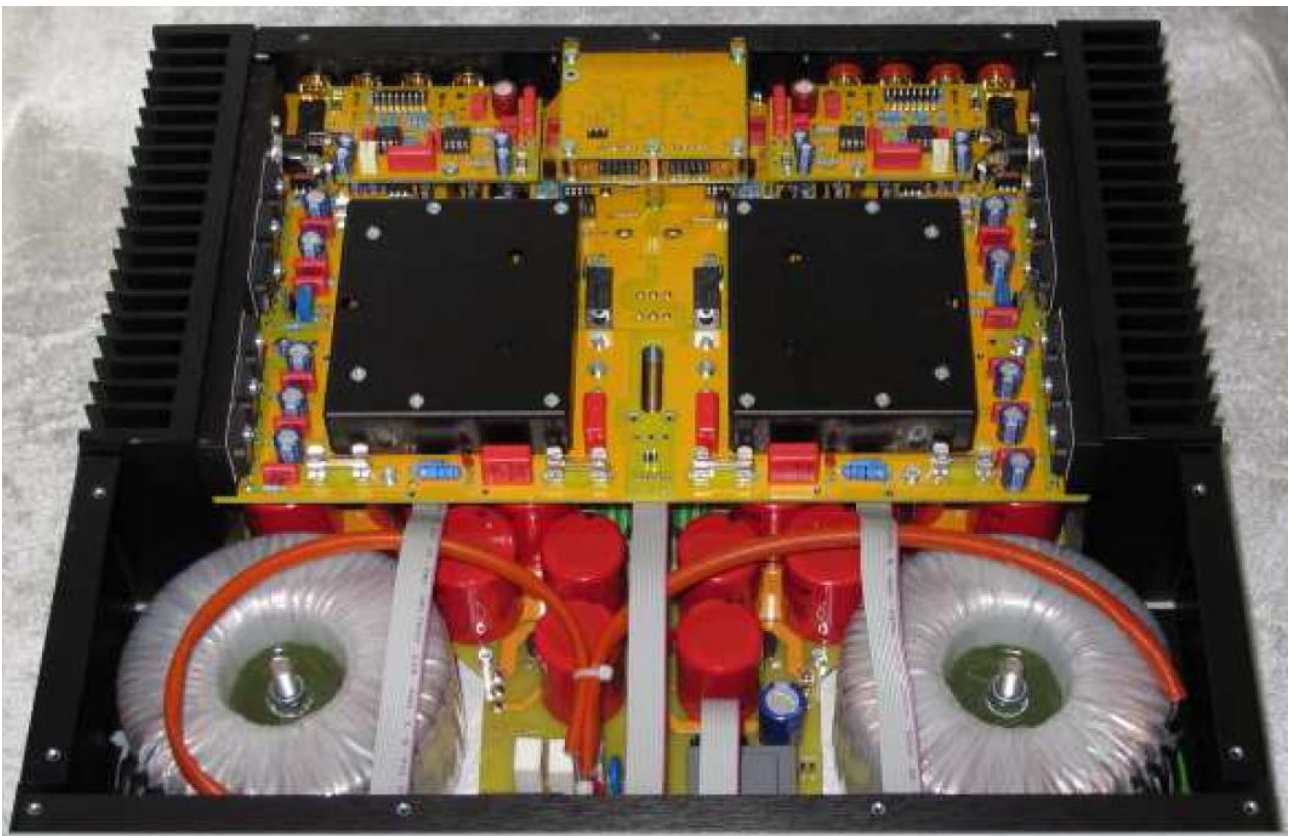

Norma Audio IPA-140

Vi har fået besøg af en forstærker, der mest af alt kan kaldes en skjult juvel, eller en god hemmelighed. Og det lækre design omhandler ikke bare det fysiske ydre og indre, men også lyden.

Norma Audio har base i byen Cremona, midt i Norditalien, som også har været hjemsted for mange instrument-byggere og klassiske komponister gennem århundreder. Placeringen er tilfældig, men det er dedikationen til musikken ikke. Og i tiden før Norma Audio har folkene bag, brugt mange år på forskning i, at finde frem til en konklusion på hvad, den rigtige og korrekte lyd er. Det er ikke blevet til et endegyldigt resultat, men nærmere et overblik over hvordan, elektronikken påvirker resultatet. Det er ikke en række absolutter, men nærmere en guide til hvordan, man opnår det bedste resultat. Jeg tør godt allerede nu afsløre, at det her er rigtig lækkert, uanset hvilken vinkel det betragtes (eller høres) fra. Det er så italiensk, at selv de bedste Haut Couture huse ikke kunne have gjort det bedre. Designet er 100 % gennemført både udvendig og indvendig. Kabinettet er en lærebog og tour de force i hvordan, intet må overlades til tilfældet. Det giver en harmoni og diskretion, som ikke forstyrrer ens synsfelt, så al koncentration overlades til hørelsen og musikken. Front, top og bund er udført i lækkert massivt, smedet aluminium, der er fræset i sin endelige form. Fronten er flere centimeter tyk, og smyger sig bagover både i top og bund, og mødes i en perfekt overgang med resten af svøbet. Samtidig er de 5 mm tykke plader til top og bund rundet på siderne, så de snævrer ind mod bagsiden. Ligeså er bagkanten rundet, og på den måde skjules både køleprofiler og stik på meget elegant vis. Pininfarina kunne ikke have gjort det bedre, hvis det havde været en Ferrari... dette er indbegrebet af italiensk design, når det er i absolut bedste klasse... selv bunden af kabinettet er smuk! Og indvendigt er det ikke spor anderledes, designet er bevidst, og jeg kan drage paralleller til mærker som både Gryphon med deres spejlede layout, og Spectral Audio med deres udseende indvendigt. En ting er, at layoutet i IPA-140 er enkelt, og absolut kun indeholder det, det skal. Men man fornemmer det bevidste design her lige så. Strømforsyningen som består af to 400VA ringkernetrafoer, der er gemt under et svøb forrest i kabinettet. Det har to funktioner, dels afskærmning, men det ser også pænt ud. Men fjerner man svøbet, så ser det stadig pænt ud! Og selv om man ikke ser det, så er også ledningerne fra trafoerne pænt pakket ind.

Men når man fjerner svøbet over trafoerne, så åbner det også op for det interne layout i IPA-140. For en etage under lydkredsløbene finder man et arsenal af 72. 000Ef ladelytter, som fylder resten af bunden i kabinettet. De er ferrari-røde, og bare for at understrege dette, så har Norma Audio selvfølgelig valgt at benytte røde dioder, som forstærker effekten af det røde indre, når det nu skulle være. Ikke noget man ser ved daglig brug, men man ved det! Det er simpelthen så gennemført det her. Intet er overladt til tilfældet! En anden detalje er printpladerne... de er 2 mm tykke og lavet af glasfiber! Dette er absolut den bedste løsning, men også en dyr løsning. Og netop dette ser man normalt kun i meget dyre forstærkere. Ligeså er komponent-kvaliteten af allerbedste skuffe, og det er muligt at udbygge IPA-140 med moduler til både vinyl- og digitalafspilning i samme kompromisløse designlayout. Den leverede forstærker havde USB- og RIAA modul sat i. Det hele toppes af med en stor, lækker - og forkromet - volumenknop, som kunne have siddet indvendig i en Pagani sportsvogn. Der er intet - intet! - at udsætte på udførelsen af denne forstærker. Det er det flotteste jeg nogensinde har set, næsten uanset pris!

Lytteindtryk

Norma Audio IPA-140 har et mildt væsen, og spiller mindst lige så smukt, som den ser ud. Lyden er klassisk italiensk: Ligetil og naturlig klang, med et musikalsk præg. Ikke varmt, ikke uldent, bare musikalsk. Og på den måde læner den sig op ad klangen fra både CD-afspillere, pladespillere, forforstærkere og højtalere i lytterummet. Kun monotrinnene har en mere direkte/"tysk" klang. Bassen er både præcis og stram, men også rund og nuanceret, og med mange facetter. Alle detaljer fra en basstreng slipper igennem, og en stortromme står tydeligt og præcist frem med sin 3-i-1 lyd, hvor man både hører anslag, skindet og luften der flytter sig. Og i den anden ende mødes man af en diskantgengivelse, som bare er der, og ikke gør væsen af sig. Det er udstrakt og luftigt, og bækkener står skarpt skåret lydbilledet, uden nogen "tst"-bilyde.

"...selv bunden af kabinettet er smuk!"

Under Norma Audio's forskning med at finde sammenhængen til den rigtige lyd, har der været lagt fokus på især menneskestemmer. Argumentet er, at hvis de lyder rigtigt, så falder det andet som regel også i hak. Og det kan høres med IPA-140, for både bas og diskant falder fuldkommen i hak. Men det gør mellemtone-området altså også! Der er så meget hul igennem her, og stemmer lyder næsten for naturlige... selv om det ikke er muligt. Men det forventer man ikke af hi-fi udstyr. Der er et fantastisk nærvær, og personer fremstår meget tydeligt placeret, nærmest skåret i lydbilledet, med masser af luft omkring sig, så 3D fornemmelsen er i top. Og det påvirker selvfølgelig også placeringer af instrumenter og kor, som er på fuldt ud samme niveau. Alt lyder simpelthen bare rigtigt her, og intet er forkert, og vi er på fuldstændig samme niveau som reference forstærkersættet i lytterrummet! Men der er forskelle, om end det hverken er bedre eller ringere, det er bare anderledes. Og det er især på lydbilledet, som er flyttet længere tilbage, end jeg er vant til. Til en start kan lydbilledet derfor opleves smallere, men det er slet ikke tilfældet. Fokus er bare anderledes her, for alting bliver stadig placeret rigtig i lydbilledet, bare længere tilbage. Jeg kan allerede nu afsløre, at det er forforstærker-delen, der er den ansvarlige, men det ændrer ikke på, at dette er den bedste forforstærkerdel, jeg nogensinde har oplevet i en integreret forstærker! Det er muligt, at ændre nogle af indgangene til både fixed input og variabelt output, og det blev selvfølgelig afprøvet. Men derudover er de tekniske sider af musikken via IPA-140 på fuld omgangshøjde med reference forstærkersættet. De medfølgende R1aa moduler er også rigtig gode, men de kan ikke rigtig måle sig med den separate Vincent R1aa. Klangens er helt rigtig, og fuldstændig lig det resten af forstærkeren giver fra sig. Men der er ikke helt det samme fokus, og så flyttes lydbilledet frem mod lytteren igen?! Placeringerne er ikke helt så præcise, og lydbilledet "udtværes" lidt. USB modulet skal først have et klap på skulderen. Godt nok installerer det ikke sig selv, men med den medfølgende CD-ROM installerer USB modulet sig selv, og aktiverer også sig selv med det samme, og igen når et USB kabel sluttes til computeren. Jeg kan næsten ikke få mine arme ned... det er sådan det skal være!!! Næsten 100 % plug and play.

Lydmæssigt er oplevelsen meget lig R1aa modulerne, og klangmæssigt er det rigtig godt, og fuldstændig lig lyden af McIntosh MCD-500, med super nærvær på stemmerne, og uden antydning af hårdhed eller lignende, hvilket faktisk er bedre end Audiophile 2. Men på de tekniske sider sker der de samme ting som med R1aa modulerne. Lyden flyttes tættere på, og "udtværes" også her lidt til sammenligning med CD-lyd. IPA-140 er en ubalanceret konstruktion, men der sidder alligevel et par XLR-stik på bagsiden, fordi nogle markeder "kræver" dette. Signalet konverteres via et lille kredsløb inde på den anden side. Lydmæssigt er forskellen ikke stor. Men igen flyttes lydbilledet tættere på, og klangen får et lidt kunstigt skær. Og så kan IPA-140 som sagt konfigureres på nogle af indgangene til variabelt output eller fixed input, samt konfigureres med R1aa modul. Det betyder, at der sidder nogle jumpers i signalvejen, og derfor er det kun den ubalancerede indgang 4, som har direkte kontakt med forstærkeren. Dette er altså den primære signalkildes indgang. IPA-140 blev også afprøvet som rent effekttrin med direkte input, og det var her at det blev afsløret, at forforstærker-delen dels er rigtig god, men også er ansvarlig for den "italienske" lyd, samt at lydbilledet flyttes længere tilbage. Men det understreger også, at dette er den bedste forforstærkerdel, jeg nogensinde har oplevet i en integreret forstærker, samt at den er fuldt på omgangshøjde med referencen i lytterummet. Men det tydeliggjorde også, at effekttrinnet er rigtig godt, om end mere direkte i sin klang, og faktisk giver Vincent monotrinnene nervøse trækninger. Der er endda en lille tilbøjelighed til, at nogle detaljer fremstår en lille bitte smule tydeligere med direkte input til effekt delen i IPA-140. Norma Audio er én af meget få producenter, som giver detaljerede specifikationer om deres forstærkere, og dette giver et billede af nogle særdeles kraftige effekttrin, som er i stand til at levere noget havre, og holde højttalerne i skak.

"...røde dioder, som forstærker effekten af det røde indre..."

Konklusion:

Norma Audio IPA-140 er ubetinget den bedste integrerede forstærker, jeg har hørt i min tid som anmelder! Den er fuldt ud på omgangshøjde med referencesættet i lytterummet, som normalt sætter langt dyrere forstærkere til vægs. Og det gør IPA-140 dermed også! Især forforstærkerdelen imponerer i særlig grad, da den ligeså er på niveau med referencen i lytterummet. Normalt er dette det svage punkt ved integrerede forstærkere. Og så er den samtidig bare så lækkert konstrueret både udvendig og indvendig. Jeg vil næsten kalde Norma Audio hi-fi branchens svar på Pagani Automobili. Intet er overladt til tilfældet, og selv undersiden af kabinettet har samme høje finish som toppladen. Det kan jeg ikke huske at have set før på noget produkt. Derfor får Norma Audio IPA-140 udnævnelsen "Editors Choice", for sin fuldstændig kompromisløse konstruktion og lyd. Det her er kræsen for både øjne og ører.

Specifikationer:

- Princip: Integreret forstærker. Udgangseffekt: 2 x 140 Watt, 8 ohm.
- Strømkapacitet: 2 x 36 A (150 A spidsstrøm).
- Frekvensområde: 0 Hz – 1,8 MHz.
- Dimensioner: 43 x 11 x 36,5 cm (B x H x D).
- Vægt: 25 kg.

Pris: Kr. 40.000,-

Tilbehør mod merpris: RIAA-modul: Kr. 2850,- &

USB-modul: Kr. 4350,-.

Forhandler:

High End Stereo

Web: www.highend-stereo.dk

Mail: info@highend-stereo.dk

Tlf: 9396 0150

Reference-udstyr:

- Pladespiller: Michell GyroDec SE, Reed 3P
- Pickup: Benz Micro Ebony TR, Goldring Legacy
- Stepup/Riaa: Ortofon ST-80SE, Vincent PHO-700
- CD-afspiller: McIntosh MCD500
- Streamer: Audiophileo 2
- Forstærkere: Audio Analogue Bellini, Vincent SP-995
- Højtalere: Xavian XN360
- Kabler: Vincent XLR, SilverSonic AirMatrix RCA, SilverSonic Q10, SilverSonic D-75, AM USB
- Strømfiler: Isotek Syncro, PS Audio Dectet
- Tilbehør: Sound InVision paneler, SoundSmith EZ-mount

Lytterum:

Lytterummet er rektangulært, lige under 20 m². Højtalerne spiller på tværs af rummet med ½ meter til bagvæggen og over 1 meter til sidevæggene. Højtalere og lytteposition udgør en ligebenet trekant, med 2 meter på hver led. Rummet dæmpet med absorbenter og diffuserende paneler.